

1953. 1ste. Beh. af Lovforsl. om Bonn. m. f. Udstrifningsbeferene m. fl. 1954
 Forretningssgangen med Hensyn til Udstrifningen af de Bærnepligtige, og det ikke alene for Arméens Vedkommende. Man maa ogsaa huske paa, hvor Meget det har at sige, at de Bærnepligtiges Førelse i Mullerne er aldeles nødtagtig, og det ikke alene med Hensyn til den Tid, da de Vedkommende directe ere i Tjeneste, men ogsaa for Eftertiden, idet der af Mullerne vil kunne søges en Mængde Dyrløshænder for enhver Mand, der er indført i dem, hele hans Liv igjennem.

Da ikke flere begjærede Ordet sluttedes Forhandlingen, og Lovforslaget ogsaa overgik til den Behandling, som sættes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Krieger: Hvis vi havde befundet os paa et tidligere Stadium af Rigsdagens Forhandlinger, troer jeg, at denne Sag vilde have egnethed til Døstelse i et Udvalg. Derimod troer jeg ikke, at det saaledes som Sagen nu foreligger, vilde være hensigtsmæssigt at nedsætte et Udvalg i samme, thi det forekommer mig, at det ved den førte Forhandling er tilstrækkelig betegnet, at det navnlig maa blive den høitagtede Justitsminister, som i Grunden paa alle Punkter maa være den, der fortrinsvís stiller Endringsforslag, og at der i det Høieste kun for os kan blive Spørgsmaal om, efterat vi have seet de Forslag, som Ministeren maatte stille, da at overveje, om der skulde være noget andet Middel at optænke fra vor Side til at muliggjøre Lovforslagets Gjenneførelse, eller om Resultatet ikke maa blive, dersom Ministeren ikke vil gaae ind paa en saadan midlertidig Ordning som den af mig antydede, at Lovforslaget da maa falde.

N. Nasmussen: Jeg troede, at det erede Medlem, der først havde Ordet, vilde have foreslaaet Nedsættelsen af Udvalg, og i saa Fald skulde jeg have været tilbøielig til at støtte et saadant Forslag, selv om Resultatet deraf mulig kan blive, at den foreslaaede Lov ikke kommer ud i denne Sesssion. Det

forekommer mig nemlig, at der ved dette Lovforslag er forskellige store og almindelige Principer, der bør tages i Betragtning, og jeg kan derfor ikke skjønne, at det vilde være saa urimeligt, om det blev liggende tilligemed alle de andre særlige Lovningslovsforslag. Da jeg ikke tidligere har fremsat mine Anskuelser i denne Sag, skal jeg, for dermed at tilkjendegive, at jeg har flere Betænkkeligheder ved Lovforslaget, tillade mig at foreslaae, at det overgives til Behandling af et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

Formanden: Der er altsaa foreslaaet Nedsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer. Dette Forslag er under Forhandling.

Krieger: Jeg veed nok, at de erede Ministre i Almindelighed ikke pleie at udtale sig angaaende det Spørgsmaal, om de ønske, at en Sag skal henvises til et Udvalg eller ikke, og det er Noget, som Thinget netop i Reglen maa paaskjønne. Men paa den anden Side troer jeg dog ikke, at det vil findes saa forunderligt, naar jeg i nærværende Tilfælde ligesom henvender det Spørgsmaal til den erede Minister, om han virkelig endnu troer paa den foreslaaede Lovs Gjenneførelse i dens hele Omfang i denne Sesssion. Dersom han nemlig ikke skulde udtale det bestemte Dufte — lad mig bruge det mildeste og meest parlamentariske Udtryk —, at et Forsøg herpaa endnu vedvarende maa blive gjort, saa vilde jeg i og for sig være meget tilbøielig til at stemme for det Forslag, der nu er fremkommet; men jeg vil paa dette Punkt af Sagen ikke bestemt være den erede Minister imod, dersom han meget nødtig vil have, at Sagen skal gaae til et Udvalg.

Justitsministeren: Jeg tør vel antage, at det høie Thing ikke vil finde det forunderligt, naar jeg, efter den mig nu dertil givne Anledning, udtaler mig om det foreliggende Forslag derhen, at jeg vilde ønske det for overordentlig lidet ønskeligt, om denne Sag blev behandlet i et Udvalg. Den er af